

Barne- og likestillingsdepartementet
postmottak@bld.dep.no

Oslo, 26. november 2009
Vår re: 1461/3900/09 AC/hs

Høringsuttalelse – NOU 2009:8 Kompetanseutvikling i barnevernet – kvalifisering til arbeid i barnevernet gjennom praksisnær og forskningsbasert utdanning.

Vi viser til høringsbrev datert 01.10.2009 der Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet ber om høringsuttalelse på NOU 2009:8.

Norsk Psykologforening støtter fokuset på kompetansesikring i barnevernet. Styrking av utdannelsen til personellgrupper som jobber i barnevernet er et viktig tiltak for å forbedre tilbudet til barn og unge i vanskelige livssituasjoner.

Vi mener imidlertid også at det er viktig å se kompetansen og arbeidet i barnevernet i sammenheng med andre tilbud til sårbare og utsatte barn og unge slik at det etableres mest mulig helhetlig og gjensidige tiltak for barn og unge.

Merknad til forslag om kompetansestyrking

NOUen tar spesifikt utgangspunkt i og omtaler utdanninger som kvalifiserer for arbeid i barnevernet, dvs. 3-årige utdanninger som barnevernspedagog- og sosionom. Høringsinstansene blir bedt spesielt om å uttale seg om flere konkrete områder, deriblant faglig innhold i overfor nevnte grunnutdanninger. Det blir tilrådd å ha 14 emneområder som bør være representert i en bachelorutdanning som skal kvalifisere til profesjonell tjeneste i barnevernet.

Norsk Psykologforening ser at samhandling, tverrfaglig og tverretatlig samarbeid ikke er omtalt blant emneområdene og etterlyser dette.

Vi oppfatter at det er essensielt for sosionomer og barnevernspedagoger i barnevernet å ha god kompetanse som legger til rette for og oppfordrer til både internt tverrfaglig samarbeid samt samarbeid med andre instanser både i kommunen og i spesialisttjenesten..

I denne forbindelse viser vi f. eks til SINTEFs rapport nr 02/09: "Pasienter og behandlingstilbud i psykisk helsevern for barn og unge" står følgende." *Behandlerne rapporterer at PPT er den instans som er mest sentral i det tverrfaglige samarbeidet om pasientene. Tjenesten er involvert i nær halvparten av sakene. Andre sentrale instanser er barnevernstjenesten og fastlegetjenesten, som hver er involvert i omlag en av fire saker.*" (s.15 -16). Dette sier noe om behovet for å samarbeide på tvers av tjeneste og kompetanseområde, og at dette er i overensstemmelse med NOU 2009:8: "Dette innebærer også at utdanningene må tilføre kandidatene kunnskaper om tilgrensende tjenester og deres kompetanse, samt å styrke deres samarbeidskompetanse." (s 41).

Psykologkompetanse i barnevernet

På side 48 i NOUen vises det til at forskning indikerer at det er en overrepresentasjon av behandlingkrevende psykiske problemer blant barn og unge i barnevernet. I tillegg ser vi at de fleste barn og unge i barnevernet er i en belastende situasjon og kan ha store utviklingsutfordringer med behov for psykologisk støtte/behandling. Disse har ikke nødvendigvis en diagnostiserbar lidelse. Våre medlemmer opplever også etterspørsel etter psykologkompetanse i forhold til veiledning både av fosterfamilier og ansatte i barnevernet.

Norsk Psykologforening mener dette er noen eksempler som indikerer at psykologers kompetanse også bør være tilgjengelig for det lokale barnevernet. Det er kun få kommuner som har ansatt psykologer. Mange av våre medlemmer som er ansatt i kommunal psykisk helsetjeneste til barn og unge rapporterer også om at barnevernet henvender seg og ønsker å benytte psykologene i sitt arbeid der hvor et psykologisk lavterskeltilbud finnes. Det foregår for tiden en utvikling av kommunal psykisk helsehjelp til barn og unge med det formål å knytte psykologer til dette tjenestetilbudet. I disse dager tildeles 500 000 kroner fra Helsedirektoratet til kommuner som ansetter psykolog i sin psykiske helsetjeneste (til sammen 20 mill kroner)

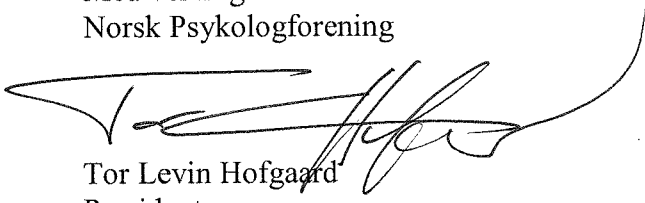
Vi mener det er viktig å se styrking og utvikling av tilbudet til barn og unge mest mulig i sammenheng slik at ulike kommunale tjenester ikke splittes unødig opp. Vi ser eksempelvis svært positivt på kommuner som etablerer familiesentre der både helsestasjons og skolehelsetjeneste, barnevern, PPT, psykologisk lavterskeltilbud m. m samler tilbudet og tjenestene og gjør det mulig å dra nytte av hverandres ulike kompetanser og målrette ulike ansvarsområder i forhold til enkeltsaker.

Regjeringens satsing på samhandlingsreformen viser behovet for å styrke de kommunale tjenesteområdene med øket kompetanse for bedre å kunne hjelpe befolkningen tidligst mulig i mulig problemutvikling. Det samme prinsippet bør legges til grunn for barnevernets tilbud til barn og unge i stor risiko også.

Konklusjon

Norsk Psykologforeningen er positive til fokuset på kompetansesikring i barnevernet, men foreslår at det i tillegg til de 14 foreslåtte kompetanse emneområdene, kommer et eget emneområde som omhandler samhandling og tverrfaglig samarbeid.

Med vennlig hilsen
Norsk Psykologforening

Tor Levin Hofgaard
President